LA BANDERA

Morin les llengües i la mà a la vara
Sirenes enganyoses del passat
Que horribles les sabates de la maie
Oh patria que em perdut sense combat

Nosaltres sense rels passatgers d'ara
Les mans deformes, sense llibertat
El camp de roses destroçat encara
I un gran orgull inutil d'heredat

Cosuvli els draps, la tempestat llampega
En l'anima clavada. No, ni el blanc
Paper, ni el cor en fulles A la brega!

Com una branca blanca sobre el fang
L'agito al vent; es plega i es desplega;
Es d'or banada amb quatre raigs de sang.